

„Az emberi érettség magasabb szintjein sok kettősség, polaritás és konfliktus egybeolvad, feloldódik vagy fölénk emelkedünk. Az önmegvalósító emberek egyszerre önzők és önzetlenek, dionüszosziak és apollóniak, individuálisak és szociálisak, racionálisak és irracionálisak, egybeolvadnak másokkal és elkülönülnek tőlük és így tovább. Amiről azt hittem, hogy olyan egyenes, amelynek végpontjai olyan távol esnek egymástól, amennyire csak lehetséges, arról kiderült, hogy inkább körökre vagy spirálokra hasonlít, amelyekben a végpontok egységben összeolvadnak. Ugyenezet találok a tárgy teljességgel való felfogásában: minél jobban megértjük a lét egészét, annál jobban tudjuk tolerálni a következetlenségek, az ellentmondások és a szöges ellentétek egyidejű létezését. Úgy tűnik, ezek a részleges felfogás termékei, és elhomályosulnak, amint valaki felfogja az egészet.”

(Abraham Maslow: *A lét pszichológiája felé* Ursus Libris, 2003. 168. o.)